

KUNST OMKRING TROLDEN
NR.2, 31. ÅRGANG MAJ 2023

JUNI

Lørdag den 10. juni kl. 10-15 på Troldværket
 Akvarelkursus ved Mia Bartholin Andreasen.
 Pris: 300/350 kr. Se tilmelding på side 9.

Onsdag den 14. juni kl. 14.30-15.30 Ejnar Nielsen
 Rundvisning for museets gæster ved Marie Strøm.

Torsdag den 15. juni kl. 16-17.30
FFF: Fyraftens Fordybelse: Teresa Nielsen om Ejnar Niensens blomster og dagens liv i grøftkanten. Entre: 75 kr.

Søndag den 18. juni kl. 13-16
 62. Bukettur. De vilde blomster i Vejen Mose.
 Mødested: Kærvej 19, 6600 Vejen.

Søndag den 25. juni kl. 15-16.30 Ejnar Nielsen
 Rundvisning for museets gæster ved Teresa Nielsen.

JULI

Søndag den 16. juli kl. 13-16
 63. Bukettur. Travetur i Brændstrup. Mødested: P-pladsen ved Brændstrup Forsamlingshus, 6630 Rødding.

Søndag den 30. juli kl. 15-16.30 Ejnar Nielsen
 Rundvisning for museets gæster ved Teresa Nielsen.

Sommerferieaktiviteter på Vejen Kunstmuseum for hele familien og børn i alle aldre:

SNITTEVÆRKSTED på Museumspladsen
Tirsdag den 28. og torsdag den 30. juni. kl. 11-15.

TEGNESAFARI gennem museets sale
Søndag den 2. juli kl. 14-16 ved Jette Löwen Dall.

Onsdag den 5. juli kl. 14-16 ved Dorte Lehmkuhl.

Torsdag den 13. juli kl. 10-12 ved Sophus Ejler Jepsen.

Onsdag den 19. juli kl. 10-12 ved Shorena Laue.

Tirsdag den 25. juli kl. 10-12 ved Shorena Laue.

Tirsdag den 1. august kl. 10-12 ved Shorena Laue.

Torsdag den 10. august kl. 10-12 ved Dorte Lehmkuhl.

AUGUST

Søndag den 6. august
 Sidste åbningsdag med udstillingen Maleren Ejnar Nielsen – Liv og Død.

Tirsdag den 15. august kl. 16-17.30
FFF: Fyraftens Fordybelse: Klaverkoncert med Michala Linn – kvindelige komponister. Entre: 75 kr.

Søndag den 20. august kl. 13-16
 64. Bukettur. Holsted nord, dommer- og kirkeby samt besøg i Skibelundteltet. Mødested: P-pladsen på Torvet ved Østergade/Søndergade, 6670 Holsted.

SEPTEMBER

Fredag den 8. september med fernisering kl. 15.30 – fredag den 6. oktober på Vejen Bibliotek.
 Udstilling med billedkunstner Jens Uffe Rasmussen.

Søndag den 10. september
 Åbning af udstillingen: Et alkymistisk Træf.

Tirsdag den 12. september
 Vejen Billedskole for voksne - Raku ved Jette Löwen Dall. Hold A: 12. sept. og 3. okt. kl. 19-21.30. Tilmelding hos Vejen Kunstmuseum: 79966940 / museum@vejen.dk.

Fredag den 15. september kl. 16-17.30 i Tårnsalen på Askov Højskole
FFF: Fyraftens Fordybelse: Lone Kølle Martinsen om de kvindelige lægprædikanter i kredsen omkring Grundtvig. Medarrangør Askov Højskole. Entre: 75 kr.

Søndag den 17. september kl. 13-16
 65. bukettur. Naturens Dag. Mødested: Jels Voldsted, Koldingvej 2, 6630 Rødding.

Onsdag den 20. september kl. 19 på Vejen Kunstmuseum
 Koncert med Round About Vocals – rytmisk kor
 Entre: 100/125 kr. Billetbestilling hos Jan Hansen tlf. 61615332 og indbetaling på MobilePay 99705 eller konto 1551 8715633851.

Lørdag den 30. september
 Åbning af udstillingen: Danske springvand.

Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn

NYT FRA VEJEN KUNSTMUSEUM

Atter er et nyt blad på vej ud i verden. Som med sammenfatning af årsberetninger er det ved hvert blad en glæde at samle noget af alt det, der er sket og skal ske i og omkring museet.

MALEREN EJNAR NIELSEN

Den største Ejnar Nielsen-udstilling i mands minde kan ses i Vejen frem til og med søndag den 6. august. Maleren var en af billedhugger Niels Hansen Jacobsens nære venner. Allerede i deres levetid startede den samling, der nu er verdens største mønstring af Ejnar Niensens virke. Der er over 60 værker fra tegninger, breve og malerier til mosaikker samt vævede og broderede stolesæder. Senest har der været en fin artikel i Jyske Vestkysten med fokus på malerens møde med de personer, der blev afgørende for hans gennembrudsværker "En Syg" samt "Og i hans Øjne saa jeg Døden".

NY TEKNOLOGI I KUNSTENS TJENESTE

Selv om man kan blive overvældet og føle sig magtesløs overfor digitaliseringen, bringer den nu jævnligt mirakler, som når museet via internettet på få sekunder kan læse ellers utilgængelige dokumenter eller være i kontakt med specialister og kunstnerefterkommere i fjerne egne.

Teknikken er god, når den gør nytte. I Ejnar Nielsen-udstillingen er den sat i kunstens tjeneste. Her ses malerens udkast til hans aldrig realiserede udsmykning af festsalen på Københavns Rådhus. Hvordan ville rummet have set ud? Takket være Morten Lyk, der bl.a. underviser i game-design på Askov Højskole, kan vi nu vide det ved at tage en VR-brille på. Straks står vi midt i den middelalderlige festsal i København – et transport-/teleporteringsmirakel – kom og prøv det!

VELKOMMEN I BILLEDHUGGERENS ATELIER/STUE

Næste mirakel er under udarbejdelse. Ud fra en serie knivskarpe gamle glaspladenegativer (det ene motiv ses på side 20) arbejder Morten Lyk på at give os mulighed for, gennem en VR-brille, at træde ind i det, der nu er den rødmalede Niels Hansen Jacobsen sal, men som den så ud engang sidst i 1930'erne. Det bliver vildt, og vi drømmer om, at billedhuggeren også selv skal stå derinde. Vi har noget at se frem til. Som med al anden teknik er oplevelsens kvalitet proportional med de timer, der lægges i detaljeringen... og her bliver det også et spørgsmål om kroner og ører!

STENTØJSFESTIVAL

For fjerde år i træk har et væld af skoleklasser gæstet museets stentøjstilbud. I år gælder det 4. klasserne, som lærer at lave

VR står for VIRTUAL REALITY – en computergenereret kunstig virkelighed, og det virker!
 Når man, som gæsterne på billedet nedenfor, tager brillen på i Ejnar Nielsen-udstillingen, står man i festsalen på rådhuset i København. Man kan vælge mellem at se salen i dag uden udsmykning – eller opleve den med to varianter af kunstnerens udsmykningsudkast.

▲▼ Tegnet med træstykker kan man i Anlægget i Vejen i grove træk se konturerne af det skulpturelle mødested "Trappebrønden". Med et betondæk hen over vandløbet (som antydte øverst på siden overfor) med en stor central åbning ned til vandet er der lagt op til en ny passage hen over vandløbet. Med indbyggede trappebænke er stedet oplagt til undervisning i det fri.

deres egne støbeforme i gips og knuser medbragte lokale sten, der bliver deres unikke glasur. Det er en fest – Museumspladsen genlyder af usystematiske metaliske "klokkeslag", mens piger og drenge med dybt engagement hamrer løs i støbejernsmorterne, der er leveret som gave fra det lokale Uldalls Jernstøberi. I den midlertidige udstillingsbygning opstår et arbejdsbold, der sørger for at få siet klassens stenpulver, som under brændingen siden bliver glasuren.

Torsdag den 15. juni kl. 10-12 er alle velkomne på Museumspladsen til **STENTØJSFESTIVAL**. Med støtte fra Kulturelt Samråd i Vejen Kommune fejres forløbet i forlængelse af, at alle klasserne har fået støbt og dekoreret deres krus. De medbringes, og der drikkes saft af dem, mens der holdes taler og synges sange. Klassevis afleveres krusene, og en udstilling bygges op i den midlertidige udstillingsbygning. De kloge hænder er vi godt i gang med at udvikle her. Vejen Kommune er med sikkerhed det eneste sted i landet, hvor så mange skoleelever lærer at lave deres egne støbeforme i gips – evner og viden man kan få brug for mange år senere!

TRAPPEBRØNDEN

I løbet af sommeren opstår et stedspecifikt kunstværk i Anlægget i Vejen, få hundrede meter fra museet. Det moderne amfiteater bliver til med støtte fra 15. Juni Fonden. Under pandemien var det skulpturelle værk tænkt som et udendørs samling- og undervisningssted. Tiden må vise, hvem og hvordan det tages i brug. Det vil med sikkerhed føre til nye ruter gennem området, da man vil kunne passere bækken på et nyt sted. På sigt vil et vildtkamera nok afsløre, at også dyr finder nye veje!

Museets formidler, billedhugger Sophus Ejler Jepsen (født 1971) står bag, og en "pindetegning" er allerede lagt ud på stedet hen over bækken. En meter over vandløbet støbes et betondæk, hvorfra trapper og bænkerækker bygges op i pagt med brinkernes form. Helheden sættes med jordskruer, og alt er reversibelt. Det vil sige, at man med kran ville kunne løfte helheden ud, om det skulle vise sig nødvendigt. Projektet ligger i forlængelse af Egnsbeton 2013 og 2014 samt de store, støbte blomsterkummer i Vejen og Gesten. Vi glæder os til på sigt at kunne invitere til vandring fra museet til Trappebrønden!

SOMMERAKTIVITETER - SNITTEVÆRKSTED

I kalenderen på side 2 står sommerferiens mange aktiviteter for hele familien. Sidst i juni indledes på Museumspladsen med et par dages **SNITTEVÆRKSTEDER** – åbne for ALLE, kom og sæt dit/jeres præg på decorationen af Trappebrønden! Der vil være træplader i afvekslende formater,

som man kan tegne på og derefter snitte motivet ned i pladen. Jo dybere der snittes, jo mere synligt bliver motivet. Pladerne kommer til at indgå i forskallingen af Trappebrønden. De snittede relieffer træder frem, når betonen er størknet og forskallingen pilles af.

SOMMERAKTIVITETER - TEGNEJAGTER

Sommeren byder også på **TEGNEJAGTER**. Fire af billedskolens lærere er på skift guider på jagterne. Det vil sige, at der vil være variation fra tur til tur, og man kan have glæde af at være med flere gange hen over sommeren. Tilmelding er ikke nødvendig. Mød op i Skulptursalen, hvor hver får et ark papir, en blyant og en klapstol, som man tager med på jagten, der varer et par timer på tur gennem museets sale.

ALKYMISTISK TRÆF

Der er noget at se frem til: På billedhugger Niels Hansen Jacobsens fødselsdag den 10. september åbner udstillingen, der gennem et omfattende forarbejde i form af tre workshops gør os meget klogere på Niels Hansen Jacobsens arbejde med keramikken. Denne del af hans virke, bliver vi på side 14-20 også klogere på takket være omhyggelige politirapporter!

Bogen om Alkymistisk Træf præsenteres den 5. oktober, når en satellit-udstilling om projektet åbner i keramikgalleriet Peach Corner på Frederiksberg. Det omfattende projekt med workshops, bog, film og udstilling er med stor tak muliggjort med støtte fra Statens Kunstfond, Augustinus Fonden, Beckett-Fonden og A.P. Møller Fonden.

DANSKE SPRINGVAND ÆR 1900

Den 30. september åbner endnu en udstilling – en fejring af Troldepringvandets 100-års jubilæum. Det sker ved at sætte fokus på flodbølgen af springvand, der blev til i Danmark og helt særligt København i tiden omkring 1900. De fleste kender *Gefion-springvandet*, der er en af hovedstadens største turistattraktioner, men hvor mange har set *Bjørnespringvandet* i Rådhusets indre gård, *Havhestebrønden* i gårdhaven ved Designmuseum Danmark eller brønden på *Vandkunsten*, hvis midterfelt er modelleret af Niels Hansen Jacobsens livsvidne, maleren Axel Hou?! Dønningerne nåede ud i landet til bl.a. *Ymerbrønden* i Faaborg, *Troldepringvandet* i Vejen i 1923 og *Havfruespringvandet* i Svendborg i 1928.

I både udstillingen og den medfølgende bog sættes der også fokus på de springvand, som vi ikke fik. Hvad om bygmester P.V. Jensen-Klints lystige Amagerbonde her til højre havde danset på Amagertorv i stedet for Stokespringvandet? ■

▼ Mon der skulle være læsere, der kan hjælpe os med at finde P.V. Jensen-Klints statuette-udgave af springvandet med Amager-bonden, der var tænkt til Amagertorv i København?

▲ Skakspillet i Niels Hansen Jacobsens Skakstue, fotograferet af Lars Lindhard i 2013.

BILLEDHUGGER & SKAKSPILLER

Af museumsdirektør Teresa Nielsen og advokat Lars Lindhard

I Niels Hansen Jacobsens velbevarede stuer i den nordlige ende af museet kaldes den lille østlige stue for Skakstuen. Midt i rummet står et sammenklappeligt spillebord. Under en beskyttende glashætte står de fine asiatiske skakbrikker. De er skåret i elfenben – det ene sæt i materialets gullighvide tone, det andet sæt er indfarvet rødt og stedvist slidt ned til det hvide elfenben. Denne type skakbrikker var i 1800-tallet en eksportvare. De ses i talrige museumssamlinger rundt om i Europa – eksempelvis på Victoria & Albert Museum i London, hvor de endog findes i mindst to forskellige størrelser. Billedhuggerens skakbrikker står på et sammenklappeligt rejseskakbræt. Ud fra fotografier mener konservator Lars Andersen, Konserveringscenter Vejle, at der må være tale om en spilleplade med dekoration af urushi-lak. Som i alt hvad han var omgivet af i sit hjem og sit museum, har billedhuggeren valgt god kvalitet i materialer og håndværk. Både brikker og bræt kan meget vel være hjembragt fra han i 1890'erne var bosat i Paris.

HJEMSTAVNSHISTORIKER SØREN ALKÆRSIG

I 1935 viste Niels Hansen Jacobsen på Den frie Udstilling i København sin portrætbuste af Søren Alkærsig (1868-1943) – se foto side 15. Som billedhuggeren selv hørte Alkærsig også til de grundtvigianske kredse. I årene 1909-1913 var han forstander på Kerteminde Højskole, og fra 1920 blev Vejen hans base. Her kendes han for sit virke som hjemstavnshistoriker og ganske særligt for trebindsværket *Vejen Sogn i Malt Herred I-III*, der udkom i årene 1936-1941, altså lige op til billedhuggerens død. Tidligere var udkommet et par af hans hovedværker: 1909-1914 udgav han i to bind *Esbjerg Havn og By*, og i 1934 tryktes *Askov i Malt Herred*, som blev til i samarbejde med agrarhistorikeren Henrik Larsen.

Samme år som busten var udstillet i København, tryktes den første introduktion til Vejen Kunstmuseums samling (kan læses på www.vejenkunstmuseum.dk). Det i formatet beskedne hæfte rummer Søren Alkærsigs indsigtsfulde beskrivelse af både museets og billedhuggerens historier – det er tydeligt, at han har været en nær og interesseret bekendt.

BILLEDHUGGERENS SKAK-KAMMERAT

For mange år siden dukkede et brev op i Lokalhistorisk Arkiv i Vejen. Det er udateret, men stilet til ægteparret, og må derfor være fra en gang inden 29. april 1928. Da døde billedhuggerens anden hustru Kaja, født Jørgensen. Bemærk, at Alkærsig længe inden 1948-retskrivningsreformen, men som god grundtvigianer – og mere konsekvent end Niels Hansen Jacobsen – benytter moderne retskrivning med å og uden store for bogstaver ved navneordene. Den muntre invitation på vers kaster på bedste vis lys over Alkærsig, venskab mellem historikeren og billedhuggeren samt deres fælles skak-passion.

Kære Hansen Jacobsens!

Ser De, vi til kunstens hyldning
slaget har en hanekylling
mægtig stor
og når vi nu skal ofret æde
bydes også De til sæde
ved vort bord.

Ser vi Dem ved aftenstide
fornøjet ind ad døren skride
får De tak!

Siden, efter mavsens fyldning
glemmer krise, kunst og kylling
for vor skak.

Søren Alkærsig

SKAKSPILLETS GÆDE

Fra Martha og Svend Holm-Larsen er i midten af 1990'erne overleveret en beretning om, at brikernes stilling på brættet i Skakstuen skulle være fra et rigtigt parti, der for mange år siden blev limet fast på brættet. Det forlød, at en brik på et tidspunkt var faldet af og limet forkert på brættet. Det har derfor været uvist, hvordan den korrekte stilling så ud.

Denne fortælling blev i maj 2013 videregivet til en engageret flok gæster fra advokatfirmaet Advodan (i dag Penta Advokater) i Vejen – heriblandt Lars Lindhard. Under besøget tog han nogle fotos af skakspillet og har senere med mellemrum forsøgt at finde ud af, hvilken brik der stod forkert, og hvordan den rigtige stilling skulle være.

I en mail til museet midt i marts 2023 skriver han: "Det er nu lykkedes mig at finde en tilsvarende stilling. Den er fra et parti mellem Harald Enevoldsen med hvid og Eigil Pedersen med sort fra en omkamp om Danmarks mesterskabet i 1951."

Dernæst leverer han lidt relevant skakhistorie: "Ved det ordinære Danmarks mesterskab i skak, som blev spillet i Odense i 1951, endte tre spillere, Harald Enevoldsen, Eigil Pedersen og Christian Poulsen på en delt førsteplads og skulle derfor spille omkamp om mesterskabet. Omkampen fandt sted i Århus, hvor hver spiller spillede to partier – med hvid og sort – mod hver af de to andre. Eigil Pedersen vandt partiet, som er vist i Vejen, og blev Danmarks mester, medens Harald Enevoldsen blev nr. 2".

Lars Lindhard fortæller, at partiet blev analyseret på side 114 i Skakbladet nr. 6 1951. Dertil konstaterer han, at den stilling, der ses på brættet i Skakstuen på Vejen Kunstmuseum, opstår efter sorts træk 10. Som brikkerne er sat

▲ Skakspillet har sin faste plads i Niels Hansen Jacobsens lille stue. Den større stue til venstre står ret nøjagtigt, som den var på hans tid. Det kan vi se på gamle fotos af billedhuggeren i sin store stue. Måske en del af møblerne er fra snedkermester Søren Willadsens tidlige produktion.

▼ Skakbladet nr. 6, 1951.

▲▲ Brættet efter sorts træk 10 i det afgørende parti mellem Harald Enevoldsen og Eigil Pedersen ved Danmarks mesterskab i 1951.

▲ Skakspillet i Niels Hansen Jacobsens stue med Lars Lindhards markering af, hvordan den hvide bonde skal flyttes.

forkert, peger han på, at den hvide bonde, der fejlagtigt har været placeret på feltet d3, skal flyttes til d5. Stor tak lyder der fra museet!

NYE TANKER

Med disse input er der to mulige scenarier: 1) Kan Niels Hansen Jacobsen og hans modspiller have ramt en opstilling som den, der siden opstod i 1951? 2) Eller er der i virkeligheden sket det, at man ved opstilling af skakspillet – som formodentlig er sket efter billedhuggerens død, og måske nu beviseligt efter 1951 – har inddraget en lokal skakkyn-dig, der har valgt at forevige det historiske øjeblik fra omkampen i Århus?

Med lige dele ironi og humor afrunder Lars Lindhard sin mail med denne linje: "Det her ændrer nok næppe noget i kunsthistorien, men tiden skal jo gå med noget..." Tja, mange bække små, selv detaljer som disse nuancerer jo helheden. Tak for en toprødet vinkel på et aspekt af museets samling, som ligger fjernt fra den fagkundskab, museet råder over.

Lars Lindhards fokus på det konkrete parti skak har gjort det muligt at få brikken placeret rigtigt. Samtidig har hans respons givet anledning til at samle det, som vi ved om billedhuggeren og hans ene skak-kammerat. Nu har vi en meningsfuld historie at sætte frem til skak-interessererede gæster!

MORALEN

Selv om Niels Hansen Jacobsen beskedent søgte at slette sine spor ved at få brændt sine papirer kort inden sin død, dukker der alligevel løbende nuancerer op. I det aktuelle projekt Alkymistisk Træf krydser nutidige keramikere deres faglige materialeerfaring med de få bevarede oplysninger for at give realistiske bud på, hvordan hans unikke keramiske værker blev til. I denne beretning bliver vi gennem skakhistorien klogere på en muligvis meget senere opstilling, og i fortællingen på side 14-20 lærer vi gennem de omhyggelige politirapporter fra 1936-retssagen en del om billedhuggerens keramik og dens forhandling... ■

AKVARELKURSUS

Lørdag den 10. juni 2023 kl. 10-15

Mød kunstneren og prøv selv forskellige kunstarter

Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn planlægger en række små kurser, hvor man kan møde forskellige kunstnere og selv stifte bekendtskab med forskellige teknikker og kunstarter. Vi arbejder med enkle teknikker, så alle kan være med. Emnet er blomster.

Det første kursus er et akvarelkursus, hvor kunstneren Mia Bartholin Andreassen viser de grundlæggende teknikker i akvarelmaling.

Kurset afholdes på Troldværket i Vejen, Lindegade 10 – indgang ad vindeltrappen. ■

PROGRAM

- Kl. 10.00: Velkomst
- Kl. 10.00-12.00: Undervisning i forskellige teknikker med udgangspunkt i blomster
- Kl. 12-12.30: Pause med sandwich
- Kl. 12.30-14.45: Undervisning fortsat
- Kl. 14.45-15.00: Kaffe og tak for i dag

TILMELDING

Pris: 300 kr. for medlemmer af kunstforeningen / 350 kr. for ikke-medlemmer. Prisen dækker undervisning, leje af farveæsker, 4 ark akvarelpapir, sandwich og kaffe. Først til mølle, der er kun 12 pladser.

Tilmelding inden den 1. juni 2023 til Jan Hansen på tlf. 61615332 og indbetaling på MobilPay 99705 eller konto 1551 8715633851.

▲ Jens Uffe Rasmussen: Høfte.

▲► Jens Uffe Rasmussen: Båden.

JENS UFFE RASMUSSEN

Udstilling på Vejen Bibliotek fredag den 8. september til fredag den 6. oktober.
Fernisering fredag den 8. september kl. 15.30, hvor kunstneren fortæller om sit virke

Jens Uffe Rasmussen er uddannet på Det Fynske Kunstakademi i 1972 og har siden haft en mængde udstillinger i både Danmark og Frankrig. Jens Uffe Rasmussens store koloristiske sans og store modtagelighed over for naturindtryk præger alle hans værker. Farvens renhed og formernes enkelhed er det helt centrale i hans værker, der rent æstetisk fremstår med betagende skønhed. Det har i mange år været strandene i Det Sydfynske Øhav og landskabet omkring den lille by Roussillon i Provence, som har givet farveoplevelser.

► Jens Uffe Rasmussen: Blå Vandkant.

Se Jens Uffe Rasmussens hjemmeside som viser CV, bogudgivelser, udsmykninger, legater m.m.

◀ Jens Uffe Rasmussen: Roussillon.

Akvarelskitserne har været udgangspunkter for malerier, litografier og glasudsmykninger. De seneste år har Jens Uffe Rasmussen haft flere arbejdsophold og udstillinger i Frankrig – især i Lyon, Chambéry, Roussillon og Paris. Arbejdet i et grafisk værksted i Paris har udmøntet sig i bogudgivelser om kvarterer i Paris. Jens Uffe Rasmussen er medlem af BKF, Kunstnersamfundet. Siden 2005 har han været medlem af kunstnergruppen L'Empreinte i Lyon. ■

◀ Jens Uffe Rasmussen: Regn.

ROUND ABOUT VOCALS

- rytmisk vokalmusik når det er bedst

Onsdag den 20. september kl. 19 på Vejen Kunstmuseum

Round About Vocals er et rytmisk vokalsemble med 22 sangere fordelt på 6 stemmer. Koret er hjemmehørende i Syddanmark, og vi kommer fra et stort område fra Ebeltøft over Odense, Fredericia, Kolding, Vejen, Varde, Esbjerg, Fanø til Ribe. Vi er fælles om fascination af den rytmiske musik med dens spændende og medrivende klange og rytmer.

Vores repertoire er bredt. Vi synger alt fra pop, rock, latin, folk og jazz til musik fra Haiti og Afrika samt klassisk-inspirerede numre. Vores tidligere dirigent, Hanne Rømer, som jo er kendt som både komponist, saxofonist, bigband- og korleder, har tilført RAV rigtig meget og har løftet os som kor; og med en ny og ung og ambitiøs korleder som Charlotte Ljungstrøm ser vi frem til endnu et musikalsk løft.

De fleste af Round About Vocals numre er a capella, men vi har både klaver og guitarer med på nogle numre

HISTORIEN OM ROUND ABOUT VOCALS

I 1995 blev RAV til. I starten hed det Ribe Amts Rytmiske Kor - RARK- og blev, som navnet siger, til på initiativ fra Ribe Amt, som gerne ville oprette et kor, der i forskellige sammenhænge kunne repræsentere amtet. Derfor var der også krav om, at sangerne var øvede og i stand til at arbejde på et højt musikalsk niveau. Ribe Amt har indtil amternes nedlæggelse støttet koret økonomisk. Derefter overtog Kulturministeriet. Siden har Esbjerg en periode ydet støtte, som dog er ophørt pga. besparelser.

På samme tid og baggrund blev bandet RARE – Ribe Amts Rytmiske Ensemble til. RARE bestod og består af unge musikere fra Vestjysk Musikkonservatorium i Esbjerg. Der har i tidens løb været meget spændende samarbejde mellem kor og band og altid med professionelle dirigenter i forgrunden.

RARK skiftede efter nogle år navn til det mere mundrette RAV – Ribe Amts Vokalister.

I 2007 overtog Hanne Rømer RAV efter Catarina Bosæus. Ved Hannes overtagelse af korledelsen skiftede vi navn til Round About Vocals. I efteråret 2019 gik Hanne Rømer på pension og efter coronaperioden overtog Charlotte Ljungstrøm korledelsen.

HVOR SYNGER RAV?

Vi har i tidens løb sunget mange forskellige steder: Til jazzfestival i Ribe, på Fanø, i mange kirker, kunsthuse, til generalforsamlinger, prisoverrækkelser, ved friluftsarrangementer f.eks. på Plænen i Tivoli, i musikhuse som f.eks. Tobakken og Musikhuset i Esbjerg og på højskoler. Vi har i flere omgang sunget i Mariehaven. I 2014 deltog vi i en korkonkurrence i Venedig – og kom hjem med et sølvdiplom. I 2017 deltog vi i Interkulturs korfestival i Stockholm. ■

TILMELDING

Enré 100/125,- kr. Tilmelding til Jan Hansen på tlf. 61615332 og indbetaling på MobilPay 99705 eller konto 1551 8715633851.

Af Peter Morell

Forfatteren har været i arkiverne og fundet akterne fra en retssag i 1936. Det akribiske politiarbejde gør, at vi i dag kan følge den involverede personkreds minutløst. Vi bliver også klogere på Hansen Jacobsens keramik og hans produktion sidst i livet.

Besøgstallet på Den Frie Udstilling ligger fortsat over de foregående år. Og Niels Hansen Jacobsen (1861-1941) kan snart melde alt udsolgt af sin keramik. Der resterer kun et par askebægre, kan avisen *Dagens Nyheder* melde fra udstillingen den 20. marts 1936.

I Vejen er der også gang i omsætningen af kunstnerkeramik. Men som Søren Alkærsig (1868-1943), historiker og museets bestyrelsesformand, har erfaret gennem Hansen Jacobsens husholderske, Martha Nielsen, så siger rygtet, at salget sker gennem andre kanaler end museet og boghandler Bruun Møller i Nørregade. Søren Alkærsig går derfor tur i marts 1936 i Vejen. Han opsøger en række adresser og spørger efter indkøb af keramik.

Året forinden, engang i juni 1935, er apotekerdisciplen Gerda og hendes veninde Jenny også på spadseretur. Formålet må være at finde en gave til en bekendt, gerne et stykke keramik af Hansen Jacobsen. De starter på museet, som solgte keramiske arbejder, men der er ikke noget at finde, og de smutter forbi boghandler H.P. Bruun Møller (1881-1971) – billedhuggerens nieces mand, der over årene forhandlede Hansen Jacobsens keramik – men uden resultat.

Heldigvis har Gerda hørt fra forældrene, der forhandler to-bak i Nørregade, at Hansen Jacobsens medhjælper sælger keramik fra sit hjem i *Hytten*, aftægtsboligen til billedhuggerens barndomshjem. Der får de forskellige keramiske arbejder præsenteret, og de to veninder køber et askebæger til 10 kr. Vi kender i dag Gerdas tur rundt i Vejen fra Statspolitiets minutløse optegning af hendes forklaring.

En dag før julen 1935 går den lokale tandlæge op ad Nørregade. Hun er på vej til *Hytten*. Hun leder efter en julegave til en fagfælle i Vejle. Medhjælperen forklarer senere, at tandlægen havde hørt om muligheden for at købe keramik hos ham gennem manufakturhandleren, mens tandlægen selv taler om bekendte. Hun vælger et lille askebæger, som koster 5 kr. Overfor Statspolitiet insisterer hun siden på, at hun ikke købte andet. Og medhjælperen tilpasser sin forklaring.

BILLIG KERAMIK

Sådan har rygtet om billig keramik spredt sig i Vejen, før det nåede Martha Nielsen. Interessen og efterspørgslen var der. Som Gerdas mor forklarede, så ville hun gerne eje keramik af Hansen Jacobsen, bare det ikke var så dyrt. I marts 1936 har hun sammenlagt købt en krukke, en vase og fem askebægre, bl.a. betalt med cigarer. Efter Alkærsigs besøg må en ting stå klart for Gerdas mor: Kunst kan også købes for billigt. Medhjælperen har gennem en årrække stjålet af Hansen Jacobsens keramiske produktion.

EN BLAKKET FORTID

Tyveri var ikke nyt for medhjælperen. Karl P, som vi kan kalde ham, var senest løsladt fra Statsfængslet i Nyborg i maj 1925. Han begyndte hos Hansen Jacobsen i foråret 1928, Karl Ps hustru kan huske årstid og årstal: Det må være lige efter deres borgerlige bryllup i Vejen. Karl P var da 27 år gammel. Hans stillingsbetegnelse er angivet som medhjælp og stenhugger, og han var bl.a. med ude og kigge på sten.

ARBEJDET MED KERAMIKKEN

Karl P bistod også Hansen Jacobsen med keramikproduktionen. Den anklagede angiver, at antallet af brændinger over årene steg fra mellem 7 og 8 om året til 15. Han murede ovnen til, passede den om natten, og hjalp med at blande leret. Det var måske en forberedelse til arbejdet, som Hansen Jacobsen – som det fremgår af fundene i de arkæologiske udgravninger af kunstnerens affaldsplads sommeren 2019 – ikke havde videre interesse for. Billedhuggerens ufaglærte tilgang til arbejdet med keramikken og fortællingen om udgravningen er beskrevet i Kunst omkring Trolde nr. 2 2019, der kan findes på www.vejenkunstmuseum.dk.

OPTAGET AF EKSPERIMENTET FREM FOR BOCHOLDERI

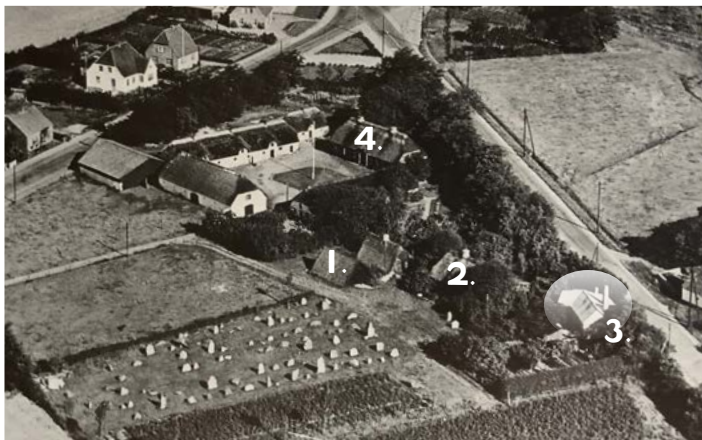
Hansen Jacobsen selv er ikke optaget af tallene. Han har ikke ført kontrol med, hvor mange brændinger, der blev foretaget, og han ved heller ikke, hvor mange genstande, der blev brændt. Som Søren Alkærsig skriver i sit museums katalog fra 1935, så er Hansen Jacobsen optaget af det keramiske

◀ Bomærket, som arkitekt Zacha Friis i aug. 1915 tegnede til Bruun Møllers Boghandel. Skulle der være læsere, der har kendskab til værker, dokumentation eller andet om Zacha Friis, må de meget gerne rette henvendelse til museet. Han var en nær ven af Søren Willadsen – begge rejste gennem Europa som navere.

▼ Niels Hansen Jacobsen (t.h.) og Søren Alkærsig fotograferet i 1920'erne af kunstnerens hustru Kaja ved sommerhuset, "Højhuset", i Hammer Bakker. Det var uden rindende vand. Historikere- ren går med åget og spande.

► Luftfoto af den nordlige ende af Vejen fra før 1950'ernes begyndelse. Ved Esbjerg-Kolding landevejen ses Niels Hansen Jacobsens værksted under den indsatte boble (3). Mod venstre gemmer "Hytten" sig i buskadset (2) og længere mod venstre ligger de to spændhuse – det strå-tækte, der må have haft en form for ovn, da det har skorsten, og det teglklædte (1), der var hans "Huggehus". I tørvejr kunne han der hugge grav- og mindesten.

eksperiment, og det i det uendelige. Men det er kostbart, overmåde meget mislykkes. Disse ting kan derfor ikke være billige, konkluderer Alkærsig.

Hansen Jacobsen havde et selvstændigt atelier for keramik. Det kendes fra et luftfoto, hvor man kan se bygningen op mod landevejen skråt bagved Hytten. Den brændte keramik blev stillet op i atelieret, så Hansen Jacobsen kunne gå og se på den. Han vurderede, hvorvidt arbejdet var vellykket, og hvorvidt det skulle brændes om. Hansen Jacobsen angiver, at enkelte stykker blev brændt op til fem gange. Eller de kunne ende i brokkassen. I atelieret stod selvfølgelig også ubrændte arbejder i rå ler. Karl P havde som medhjælp selvklart adgang til nøglen. Den hang ved døren, så han kunne smutte fra hjemmet i Hytten over i værkstedet, når brændinger var i gang.

Karl P rejste åbenbart også med Hansen Jacobsen. Han var flere gange med i København i forbindelse med de årlige forårsudstillinger på Den Frie. Han overnattede da privat hos sin familie, og her er vi igen tilbage ved keramikken, for Hansen Jacobsen var generøs, så familien modtog hver gang en krukke med hilsenen "vær så god" som tak.

BEKENDELSE

Den 28. marts 1936 må Karl P gå til bekendelse overfor hustruen. Hun husker datoen. Han har løjet for hende, for familie, venner og købere af keramik. Hun har selv gentaget løgnene. Karl P havde ikke fået store mængder Hansen Jacobsen-keramik forærende, og det var begrænset, hvor meget keramik han havde fået i stedet for overtidsbetaling for at passe ovnen. Hovedparten var stjålet fra atelieret. Et par dage senere pakker hustruen 22 keramiske arbejder ned, alt som er i hjemmet. Hun afleverer dem til Hansen Jacobsen.

Sagen skulle være løst i mindelighed, skrev pressen senere. Alkærsig havde været indenom en skomager, en snedker, en cigarhandler, en murer, en købmand, en cykelhandler og en forsikringsagent. Det hører vi om i politirap-

porterne. Men han kan have besøgt flere. Sidenhen besøger Statspolitiet alene i Vejen over 20 husstande.

Vi er i 1936. Lokalsamfundet er patriarkalsk, så det er mændene, der mødes for at finde en løsning på trods af, at det overvejende er kvinderne, der har haft kunstinteressen og købelysten. Alkærsig og Bruun Møller taler først med Hansen Jacobsen, og de tre konfronterer Karl P. Siden mødes de med en række af køberne, der også har konfereret med Karl P.

Aftalen bliver, at Hansen Jacobsen skal gå rundt og se på genstandene. Han kan tage med, hvad han ønsker. Hansen Jacobsen udtaler senere i retten, at han ikke ville sætte sagesløse mennesker i forlegenhed. Men et eller andet må være gået skævt, og sagens omfang har også været langt større, end han havde forestillet sig.

Hansen Jacobsen besøgte kun få, og Gerdas mor ventede forgæves. Da hun på gaden møder redaktøren af det lokale dagblad Folkebladet, må hun føle, at jorden brænder under hende. Sagen skal nu i avisen, og hun ringer straks til Bruun Møller, som fortæller, at man har opgivet det hele. Men hun går skyndsomt hen til Hansen Jacobsen, som lader hende beholde en krukke og et askebæger, mens han tager resten retur. Flere kvinder opsøger Hansen Jacobsen, som vaskekone Anna, der afleverer to krukke, men får to andre med hjem. Hun skal have vederlag for sit arbejde, som Hansen Jacobsen formulerer det.

EN SAG FOR STATSPOLITIET

Alkærsig går til politimesteren i Ribe, vel engang i april, sammen med snedkermester Søren Willadsen (1880-1956), en anden af kunstnerens tro væbnere. De bedste stykker kommer åbenbart ikke tilbage uden politiets hjælp. Han afleverer en liste over købere, og en formel undersøgelse starter med Hansen Jacobsen som anmelder.

▲ Fra venstre til højre ses her:

1. "Huggehuset"
2. "Hytten"
3. Niels Hansen Jacobsens værksted.
4. På luftfoto til højre ses kunstnerens barndomshjem "Gaarden", nedrevet primo 1950'erne.

▲ Om dette foto er taget inden branden i 1934, kan vi sagtens fornemme, hvor meget, der må være gået tabt. De øverste træhylder er tæt pakket med små skitser til grav- og mindesten. På nederste hylde står er udvalg af hans velkendte buste - fra højre: Den gale dreng Albert, Povl Bruun Møller og Berthe, den unge pige fra Paris. Nederst ser "Fru Nationalbankdirektør" Maren Lauridsen tænksomt frem for sig - hugget i marmor i 1905. Det var hende, der med ben i næsen bestyrede sine mands opgaver i Vejen, mens han var Nationalbankdirektør i København! Den unge pige er Gudrun Lauridsen. Mellem dem er der en dreng med hat. Mon nogen ved, hvor vi kan finde ham?

Fra maj 1936 kan vi følge de to betjente Jepsen og Johannsen fra Statspolitiet i Ribe, som også går rundt i Vejens gader. De opsøger de personer, som Karl P har nævnt i sin forklaring, og de noterer alt akribisk ned. Derfor kender vi sagen i dag takket være datidens solide politiarbejde. De bliver godt belæssede, for de tager keramikken i forvaring, sammenlagt 125 genstande, mens sagen løber. Og de tager kontakt til andre politikredse for at få gennemført afhøringer der. Imens har pressen kastet sig ud i spekulationer om en særlig dyr krukke, som mangler, og undrer sig over, at alle Hansen Jacobsens tørv er væk, når han skal fyre op. Disse historier figurerer kun i dagspressen.

BRANDEN 1934

Tyveriet får rusket op i en ældre sag: I pressen spekuleres også over, om Karl P måske stod bag branden i det keramiske atelier tilbage i december 1934. Var formålet at skjule tyverierne? Det fremgår af brandundersøgelsen, at Karl P sov i *Hytten* den pågældende nat. Han og familien blev væk-

ket af læreren, der opdagede branden. Sammen tilkaldte de politi og brandvæsen. Der var intet at stille op, og som det lokale Folkeblad skrev, så blev "... alt Inventar i Atelieret fortæret, men hvad værre var: over 100 værdifulde Modeller, Skitser og Udkast til Kunstnerens Arbejder var bleven ødelagt. De var anbragt på Hylder omkring i Rummet, og da Underlaget var fortæret af Ilden, er Figurene styrtet ned i Flammerne ...". Hansen Jacobsen selv talte i sin forklaring til brandundersøgelsen om en del værdifulde færdigbrændte skitser til billedhuggerarbejder samt om forme til gipsafstøbninger.

Karl P bliver i afhøringen om branden straks konfronteret med sin fortid. Statspolitiet vidste dengang ikke, at Karl P var i gang med systematisk tyveri. Han havde været i atelieret om aftenen for at lukke. En brænding var i gang, og i processen var han netop ved at skifte fra at fyre med tørv til cinders. Der var intet unormalt at bemærke. Karl P forsøgte at komme ind i det brændende atelier for at redde det vigtigste, glasuropskrifterne, men forgæves. Brandårsagen bliver fastlagt som fejl i de elektriske installationer, og sagen bliver ikke genoptaget i 1936. Brand i atelieret var heller ikke et nyt fænomen, som Hansen Jacobsen forklarede. En brand otte år tidligere, forårsaget af ovnen, havde dog kun haft "parti skade" til følge.

KERAMIK SOM GAVER OG I BYTTE

Karl P og hustruen havde solgt keramik. De havde også foræret det til venner og bekendte. Hjerteskerende er det, at børnene har fået keramik til at give som gaver. De gaver koster dyrlægens hustru og provstinden et besøg

af Statspolitiet. Provstinden har dog allerede afleveret askebægret til Bruun Møller, men frem for alt har de to byttet med keramik. Vi kan i spredt orden opregne 9 høns og 1 hane, 1-2 duer, 7 malerier, 6 stole, 2 taburetter, et par damesko, hjælp til syning af en frakke og et par drengestøvler samt et års levering af Venstre-bladet.

Men Karl P og hustru er ikke ene om at bruge keramik som betaling. Marius og fru Karen Marie, der tidligere drev en lillebilsforretning i Vejen, er i tvivl om, hvorvidt kunstneren eller Karl P havde betalt for kørsel med et askebæger i 1931 eller 1932. Det kan meget vel være rigtigt, at han har betalt med et askebæger, giver Hansen Jacobsen til protokol. Ægteparret havde i hvert fald hentet en krukke på museet som betaling for at have haft Hansen Jacobsens får i pleje, mens han var bortrejst. Men krukken var for mørk til hjemmet, syntes de, og askebægret var gået i to stykker, men det ordnede Karl P. Han byttede krukken for to vaser, og de fik et andet askebæger i bytte for det ituslåede. Han ville brænde det sammen, men det mislykkedes.

Den for mørke krukke dukker såmænd op i sagen igen. Hansen Jacobsen genkender den som sagens genstand nr. 98. Den havde han givet for pasning af fårene, men den var endt som konfirmationsgave til Anne Lise i København. Niecen Astrid har fået en, og det skal Anne Lise også, som Karl P forklarer sin søster. De får lov til at beholde krukkerne, som får en tur til Retten i Holsted og retur igen via Politigården i København.

I august 1936 kan alle genstande beses på to borde i Retten i Holsted. Politirapporterne gennemgås, og hovedparten af forholdene er en tilståelsessag. Karl P dømmes for tyveri af 103 genstande mellem 1933 og 1936. Enkelte er taget fra brokkassen og lappet sammen, en krukke har han taget fra hylterne med rå ler og selv glaseret, men langt de fleste genstande er stjålet fra hylterne med den brændte keramik.

PRISSÆTNING

Der resterer et spørgsmål om værdien af genstandene. Karl P hævder, at priserne er for høje. Hansen Jacobsen mener ikke, at Karl P kender prisniveauet.

◀ Det er formodentlig Kaja Jacobsen, billedhuggerens hustru, der har fotograferet de tre børn ved det stråtede spændhus. Her ses også nogle af de levende plæneklippere, fårene, der afgræssede arealerne omkring Niels Hansen Jacobsens arbejdsplads – og lejlighedsvis blev passet af Marius og fru Karen Marie, som vi hører om i politiets rapporter.

▼ På et foto taget en gang efter 1938 kigger vi ind i den sal på Vejen Kunstmuseum, der i 1924 blev opført som atelier for Niels Hansen Jacobsen. Den blev dog snart inddraget og omdannet til at huse museets voksende male-
risamling. Rundt om på bordene og på hylder stod billedhuggerens keramik frit fremme. En anekdote fortæller, at der blev stjålet fra museet.

Da hans hustru blev spurgt, hvad hun syntes om det, skal hun have svaret noget i stil med: "Tænk at folk vil gøre sig til tyve for at eje Niels' værker." Kaja Jacobsen døde i 1928, men det samme ville hun nok have udbrudt, om hun havde hørt om Karl Ps tyverier.

Kunstneren har med Bruun Møller opgjort værdien. Leret er godt nok fra Bornholm, men alt andet er fra udlandet, især fra Paris. Hansen Jacobsen spørger efter, hvorfor spørgsmålet er relevant, og han får svaret, at det får betydning for strafudmålingen. Han accepterer følgelig det foreslåede kompromis, uanset det fortsat er for lavt.

OTTE MÅNEDERS FÆNGSEL

Med sin forhistorie har Karl P næppe haft en chance. Han sprællede forgæves, og han sprællede såmænd i sit eget net. Han bliver idømt et års fængsel i Holsted, som bliver nedsat til 8 måneder i Vestre Landsret. Benådningsansøgningen bliver også afvist. Den 16. oktober 1936 kan domfældte afleveres, melder Statsfængslet i Horsens til politimesteren i Ribe.

Få dage forinden indfandt Karl P sig hos Statspolitiet i Vejle, efter tilsigelse. Han kvitterede for modtagelse af genstand nr. 65. Det var den eneste genstand af de 22, som hustruen afleverede, hvor Hansen Jacobsen ikke kunne udelukke, at han havde givet den til Karl P. Vi må formode, at der var tale om et askebæger.

En særlig tak til Frederik Strand, Politimuseet i København. ■

KONTINGENTBETALING FOR 2023

Skrivelse fra Museums- og Kunstforeningen fra Vejen og Omegn

På generalforsamlingen den 1. februar 2023 blev kontingentet fastsat til **200 kr. pr person.**

Der har desværre været en del problemer og vanskeligheder for medlemmerne med at få betalt kontingentet. Det skyldes overgangen til digital betaling via Vejen Kunstmuseums hjemmeside.

IT-firmaet, der leverede systemet til Vejen Kunstmuseum, havde stillet foreningens bestyrelse i udsigt, at overgangen ville ske helt problemløst. Det har slet ikke været tilfældet og har resulteret i, at mange medlemmer p.g.a. af ikke fungerende teknik, fejlagtig vejledning og andre benspænd endnu ikke har kunnet gennemføre betaling af kontingent.

Bestyrelsen beder inderligt om, at alle medlemmer, der endnu ikke har betalt, herunder evt. kun har betalt for den ene ægtefælle, snarest får betalt.

INDBETALINGSMULIGHEDER

Af hensyn til den fremadrettede digitale kommunikation i form af nyhedsbreve m.m. overføres alle medlemmer til det nye system. Det letteste vil være, om de medlemmer, der bor i Vejen og omegn og har mulighed for at kigge forbi på museet, kommer ind og betaler i kiosken. **Det kan ske tirsdag til fredag kl. 10-16**, hvor det faste personale kan sørge for salg af medlemskab direkte i systemet.

Alternativt kan der indbetales direkte til foreningen på:

Mobile Pay 99705 eller ved **bankoverførsel til konto 1551 8715633851.**

Foreningen er naturligvis økonomisk helt afhængig af medlemskontingentet. Uden indbetaling vil vi ikke kunne opretholde det høje aktivitetsniveau i form af foredrag, musikarrangementer, udflugter og ikke mindst udlodning af kunstgenstande til medlemmerne.

Både foreningens bestyrelse og Vejen Kunstmuseums personale håber på Jeres forståelse og satser på, at den gamle talemåde holder om, at *det skal være skidt førend det kan være godt*. Når det nye system er fuldt fungerende, vil det i princippet kunne give gode fordele:

- Der vil automatisk blive fulgt op på medlemskaber
- Man får automatisk ét års medlemskab fra man melder sig ind
- Man kan tilmelde sig automatisk fornyelse
- Det bliver muligt at købe online billetter og straks se, om der er pladser
- Der kan fremover laves flotte nyhedsmails ■

MINDEORD FOR KUNSTNEREN ANNETTE HOLDENSEN

Af museumsdirektør Teresa Nielsen

Annette Holdensen: Født den 21.12.1934 i Bramming,
død på Kvindernes Kampdag den 8. marts 2023 i København

Annette Holdensen kan næppe indfanges i få ord. Livskunstner var hun. Alt havde værdi, eller potentiale. Perler og knapper kunne blive til fortryllende smykker, hø og halm til eventyrlig løbbundne kurve, pilekviste til skulpturelle væsner, affaldstræ til huler og relieffer – velslidte gamle viskestykker blev med broderede tekster og billeder til udsøgte kunstværker – fjernt fra de hellige hallers storformatsmalerier i olie på lærred og skulpturer støbt for evigheden i ubetalelig og ikke særlig bæredygtig bronze.

Annette Holdensen voksede op på en grundtvigiansk stemt gård ved Bramming – søgte med åbent og nysgerrigt sind ud i Norden på højskole. Fra sit livs base, gården i Løkkegravene i udkanten af Odense, skabte hun et væld af projekter med afsæt i det tekstile, men altid med et twist. Vævninger blev billeder med en rigdom af stofligheder og fremmede materialer mellem garnerne. Hendes skulpturelle *Heksefrakker* var lavet af bl.a. kobbertråd, hestehår og farvede ispinde.

Det meste af Annette Holdensens produktion er poetiske kreationer i foræggelige materialer. Fra livet på landet voksede hun op med en naturlig sans for genbrug og sustainability – længe før det blev mainstream.

Ved sin første separatudstilling i 1972 skrev hun bl.a.: *"Jeg bruger de materialer, der er for hånden til at lave de tæpper, jeg vil... Jeg ser på de ting jeg har, og finder ud af, hvordan jeg vil bruge dem... På fabrikkerne forsyner jeg mig med affaldsmaterialer, disse fantastiske overskuds-, udskuds-, ubrugelige, brugelige ting, som vort samfund er fuldt af, og som vi betaler af på, hver gang vi køber en liter mælk."*

Da Annette Holdensen i Odense fik til opgave at lave en sanseudstilling for børn, tog hun afsæt i de mindstes glæde ved huler. Med sin sans for genbrug blev grundrammen en Euro-palle og dertil fundne materialer. Et lille tiår senere blev en serie beslægtede huler til i samarbejde med Eva Seidenfaden og en kreds af pileflettere til en udstilling i Rundetårn. De var vidt forskellige, personlige som vores håndskrift – eneste fællesnævner var, at alle huler var bygget op over en Euro-palle. De var snildt transportable og nåede en tur om Vejen Kunstmuseum hen over sommeren og efteråret 2007 – blot et par år efter, at Anette Holdensens retrospektive udstilling blev vist på museet i 2005. For sit vildtfavnende bidrag til vores verden fik hun dengang Valdemar Petersen og hustru Esther Moesmann

Petersens Legat. Senest vist april-maj 2022 Annette Holdensens retrospektive udstilling "Vild, varm og varsom" i Overgade – udstillingsstedet på Christianshavn.

Selv om Annette Holdensen har efterladt sig en lille håndfuld udsmykninger, var det ikke i hendes ånd at sætte sig markante monumenter. Til gengæld har hun med sit favnende væsen skabt sig uendelig mange venskaber og fremelsket talenter hos dem, der kom ind i hendes kreds.

Ære være Annette Holdensens minde! ■

▼ Annette Holdensen i
Skulptursalen på Vejen
Kunstmuseum.

INDHOLD

Nyt fra Vejen Kunstmuseum, side 3-5

Billedhugger & Skakspiller, side 6-8

Akvarelkursus, side 9

Udstilling med Jens Uffe Rasmussen, side 10-11

Koncert RAV – **R**ound **A**bout **V**ocals, side 12-13

Tyven, kunstneren & liebhaverne, side 14-20

Kontingentbetaling til MKVO / kunstforeningen, side 21

Mindeord for Annette Holdensen, side 22-23

REDAKTØRER

Gunna Kjelstrøm

Engparken 6, 6580 Vamdrup

tlf. 29663896

gunna.kj@gmail.com

Marie Strøm og Teresa Nielsen

Vejen Kunstmuseum

museum@vejen.dk

www.vejenkunstmuseum.dk

LAYOUT SKABELON

www.helle-jensen.dk

Medlemmer af kunstforeningen får bladet tilsendt. Bladet ligger fremme på museet og sendes til museets årskortholdere og samarbejdspartnere.

Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn
www.vejenkunstforening.dk

Formand

Inge Lise Møller Jensen

Mannehøj 219

6600 Vejen

Tlf. 26373223

ingelise_jensen@hotmail.com

Vil du vide mere om Vejen Kunstmuseum?

Du kan følge museet med daglige opslag på:

instagram &

facebook

FORSIDEN

"Trappebrønden" er billedhugger Sophus Ejler Jepsens bud på et skulpturelt mødested i Anlægget i Vejen, få hundrede meter fra museet. På sigt kan billedskolens elever og grupper fra andre skoler her holde undervisning i det fri.

K.O.T. – Kunst omkring Tolden udgives i samarbejde mellem Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn og Vejen Kunstmuseum.

Indmeldelse af nye medlemmer til Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn kan ske via Vejen Kunstmuseums billetportal: <https://billet.vejenkunstmuseum.dk/aarskort> eller ved henvendelse i Museumsbutikken. Kontingent for par: 400 kr. Enkelt: 200 kr.

Indbetaling af medlemskontingent sker via museets billetportal / i Museumsbutikken.

Følg med på facebook siden: Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn.

Se også foreningens hjemmeside på: www.vejenkunstforening.dk

Østergade 4
6600 Vejen
79966940
museum@vejen.dk

Vejen Kunstmuseum
Åbningstider:
Tirsdag-fredag: 10-16
Lørdag, søndag og helligdage: 11-17

**VEJEN
KUNST
MUSEUM**